

Viatjant en un estel fugaç

Viatjant en un estel fugaç

No sé que donaria per viatjar
a dalt un intrèpit i fugaç estel fulgurant,
d'aquells que van volant a tal celeritat
que passant et deixen una cua enlluernant.

Repartiria en un cistell ben gran
somniais, i il·lusions i desitjos,
els que genis bojós somien,
els que il·lusionats alguns esperen,
els que tots més prest o tard, desitgen.

Cercaria a un planeta potser allunyat,
la recepta per la felicitat,
també,
la que oblida les penes,
l'enyorança,
el rancor i la melanconia.

Portaria sacs sencers
de salut, molta salut,
també rialles, les que et fan plorar,
i alegria, aquella que es contagia.

Aniria casa per casa
les nits de LLuna Plena
que com farola ens il·lumina,
i esperaria a tots ben dormits
per amb un llaç ben polit,
deixar al costat del coixí,
el que necessiten, anhelan i sospiren.

JBF

293 Persones han vist aquesta poesia